

ner, der, om Majoratet var vedblevet at bestaa, successivt vilde have tiltraadt Besiddelsen ved de 2 nærmest paafølgende Besidderskifter. (Efter Kommissionens Forslag skulde 3 Personer sikres, hvilket skulde ske gennem Halvdelen af de overtagne Værdier). Endvidere var den Tidsfrist af henholdsvis 5 Aar og yderligere 5 Aar mod forhøjet Afgift, der af Landbokommissionen var foreslaaet givet Besidderne til at bestemme sig, nedsat til henholdsvis 1 Aar og yderligere 1 Aar mod en Forbøjelse af Afgiften til Statskassen af 5 pCt., medens der dernæst for de Besiddelser, for hvilke Besidderne endnu ikke maatte have benyttet sig af den dem givne Adgang til at overtage Besiddelsen til fri Ejendom, var foreslaaet en fremtidig aarlig Afgift af $1\frac{1}{5}$ pCt. af Besiddelsens Værdi, forsaavidt der paahviler Hjemfaldsret, og af 1 pCt. for andre Besiddelser. (Denne sidstnævnte aarlige Afgift var ansat saaledes, at den svarer til en Rente af 4 pCt. af den Indbetaling til Statskassen, der skulde være sket, om Besiddelsen var overgaaet til fri Ejendom i det andet Aar af den givne Tidsfrist). Endelig skal det efter Lovforslaget være Vurderingsraadet, som skal fastsætte den Erstatning, der skal ydes for den afstaaede Jord, efter Kommissionens Forslag: Lensnævnet eller et særligt Vurderingsnævn. — Med en Afgift af henholdsvis 25 og 20 pCt. af Besiddelsernes Værdi, efter som der paahviler Besiddelserne Hjemfaldsret eller ej, antages denne for samtlige Majorater at ville give en Indtægt for Statskassen af i alt 90 Mill. Kr. Af Jord til Oprettelse af mindre Brug vil der, naar $\frac{1}{3}$ af den overtagne Jord skal stilles til Raadighed, kunne paaregnes ca. 40,000 Tdr. Land.

Uenigheden indenfor *Folketingets* Udvalg drejede sig ikke om Ønskeligheden og Nødvendigheden af snaest muligt at faa løst det heromhandlede Spørgsmaal, saaledes at der ved de paagældende Besiddelsers Overgang til fri Ejendom afgives Jordarealer og Penge til Staten som Vederlag for, at de haandlæggende Bestemmelser vedrørende disse Besiddelser ophæves. Ej heller om, at de til Staten afgivne Kapitaler og Jordarealer bør anvendes til at fremme Udstykning af Jord og som Hjælp til Oprettelse af mindre Landbrug under Brugsformer, der er betryggende for Brugeren. Uenigheden drejede sig altsaa kun om Enkeltheder i Lovforslaget. Et Mindretal (Socialdemokraterne) stillede Forslag om: en anden Affattelse af Lovforslaget, navnlig gaaende ud paa, at de 30 Godsar, hvortil Staten har Hjemfaldsret, med dertil knyttet Løsøre og Fideikommiskapitaler samt Kapital, der er substitueret for tidligere med Majoratsbaand belagt Jordegods, skal tilfalde Staten ved de nuværende Besidderes Død, saaledes at Enken og nærmeste Successor for Livstid erholder en aarlig Ydelse af Statskassen. For de 46 Godsars Vedkommende, til hvilke